

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 92 stemmer; 18 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1881, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 973).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Mørk: Selv om vi under udvalgsarbejdet har afholdt os fra at drøfte principielle ændringer i vort apotekervæsen, fordi problemerne i forbindelse med Danmarks eventuelle tilknytning til fællesmarkedet endnu er uafklarede, har der alligevel været en lang række spørgsmål, som udvalget har behandlet, og som vi har fået belyst bl. a. ved samråd med den højtærede indenrigsminister og gennem en del skriftlige besvarelser. Jeg skal kun nævne et par spørgsmål og må så i øvrigt henvise til betænkningen.

Danske Apotekassistenter Forening har bl. a. over for udvalget rejst spørgsmålet om optagelse af apoteksassistenter og -defektricer som ordinære medlemmer af apotekervæsenets pensionsordning. Da dette spørgsmål er til nærmere undersøgelse, som

ventes afsluttet i løbet af et års tid, er udvalget enigt med ministeren i, at man må afvente afslutningen af disse undersøgelser, før der kan tages stilling til sagen.

Samme forening rejste over for udvalget i henhold til apotekerlovens § 14, stk. 2, ønsket om, at der blev givet den fuldt uddannede del af det tekniske personale visse selvstændige beføjelser til aflastning af det eksaminerede personale. Jeg håber, at sundhedsstyrelsen vil se med velvilje på dette spørgsmål.

Den højtærede indenrigsminister har stillet 3 ændringsforslag, som er tiltrådt af hele udvalget. Begrundelsen for ændringsforslag nr. 1 er, at der i stedse større omfang reklameres med, at et medicinsk præparat er tilskudsberettiget i henhold til socialministeriets bekendtgørelse om sygekassers ydelse af tilskud til anskaffelse af medicin. Det er i visse tilfælde konstateret, at de pågældende præparater endnu ikke var optaget på en af bekendtgørelsens lister, ligesom der i andre tilfælde er konstateret misvisende oplysninger, således at læger måtte få den forkerte opfattelse, at præparatet var tilskudsberettiget uden begrænsning. For fremtidig at undgå disse uheldige forhold foreslås det i en ændring i apotekerlovens reklamebestemmelser at give mulighed for at pålægge fabrikanter eller importører at udsende korrigerende eller supplerende cirkulærskrivelser, tryksager eller annoncer i tilfælde af urigtig eller vildledende omtale af et lægemiddels pris eller tilskudsberettigelse.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3 er nærmest af redaktionel karakter.

Jeg kan med disse bemærkninger på min gruppes vegne anbefale såvel lovforslaget som ændringsforslagene til vedtagelse.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg takker udvalget og de partier, der er repræsenteret her, for det arbejde, der er udført, og den enstemmige indstilling, der er afgivet.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Mørk bemærkede, at vi i udvalget har drøftet spørgsmålet om pensionsordningen, og jeg har i udvalget understreget, at vi ville bestræbe os for, at denne ordning kunne gennemføres, inden der er gået et år.

[Indenrigsministeren.]

Desuden blev der rejst spørgsmål om assistenters beføjelser, og sundhedsstyrelsen er også opmærksom på, at man må se lidt nøjere på dette spørgsmål. Sundhedsstyrelsen har imidlertid oplyst, at der kun er uddannet omkring 200 sådanne assistenter, d. v. s. knap en til hvert andet apotek, og det er for lille et materiale til at drage erfaringer af; men så snart man i sundhedsstyrelsen mener at have gjort erfaringer nok, vil dette spørgsmål blive taget op til endelig afgørelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd [vedr. feriegodtgørelse og stedtillæg].

(Første behandling findes i tidenden sp. 4271, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 987).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kaj Andresen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, ikke kan være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger her ved anden behandling.

Der var vel ikke noget urimeligt i, at oppositionen ønskede de her omhandlede lønændringer fremsat som selvstændigt lovforslag med deraf følgende behandling i folketinget og i lønningsudvalget. Der har derigennem været mulighed for i samråd med finansministeren at få en nærmere redegørelse for forslagens baggrund.

Mere grund er der til at sætte spørgsmålstegn ved det rimelige eller fornuftige i, at venstre og det konservative folkeparti indtager det standpunkt, de her gør ved at stille ændringsforslag til ministerens forslag, som bygger på et forlig med de forhandlingsberettigede tjenestemandsoverorganisationer, oven i købet ændringsforslag, der principielt afviger fra forligets retningslinje.

Det er efter min mening en farlig praksis, venstre og de konservative her indleder, efter at det i en årrække har været kutyme, at folketinget og lønningsudvalget fulgte de skiftende finansministre, når de kom til folketinget med forslag, der var kommet til verden efter forhandling med tjenestemændenes organisationer. Den forhandlingsret, som loven tilsiger tjenestemændene, og som er accepteret gennem en årrække, ville nok blive noget udhulet, hvis oppositionens ændringsforslag blev vedtaget. Jeg kan sige med en tidligere finansministers ord ved fremsættelsen af et forslag om lønændringer i 1952, folketingets forhandlinger 1951-52 spalte 3770:

„Jeg tror, regeringen og tjenestemændene er enige om, at det i sig selv er noget værdifuldt, at vi nåede frem til enighed, og at vi sammen kunne komme til rigsdagen med et forslag. Det er egnet til at understrege betydningen og værdien af den forhandlingsret, som ved lov er til-sagt tjenestemændene“.

Den finansminister, der sagde dette, var Thorkil Kristensen, og jeg mener, han